

Mennogemeente te Onverwacht in Para
Kennedyweg 26
telefoon 352045 / 7599294 / 7151535
email: mennocommunity@gmail.com
website: <http://theoloog.wixsite.com/mennogemeente>
<https://www.facebook.com/SurinaamseOnlineGemeente>

September 2021
Nieuwsbrief 10

Mennobode

God laat ons niet in de steek!

Lieve mensen en kinderen,

Het kerkelijk leven in de Coronatijd valt niet mee. We hadden tot en met Pasen een periode lang diensten en daarna was er weer Lock down en waren er geen diensten mogelijk. We hebben een hele periode geen dienst kunnen houden, maar we geven het geloof niet op. En met de kinderen hier in huis is elke week gebeden, ook voor de toekomst van de gemeente. Gelukkig zijn er nadat de scholen weer begonnen zijn ook weer diensten geweest en sommige diensten waren heel goed bezocht. Sommige wat minder, want niet alle kerkgangers hadden meteen weer door, dat er diensten waren.

Jammer genoeg hebben we de laatste dienst van augustus en de eerste dienst in september wel moeten afgelasten, omdat ik ziek was. We zijn maar een kleine gemeente en er is geen vervangende dominee. Maar we blijven doorgaan en we houden hoop. We mogen weten, dat onder alle omstandigheden, hoe moeilijk het leven ook lijkt, God ons niet in de steek laat. God heeft een plan met ieder van ons, ook met ieder kind en soms lijkt het leven heel moeilijk, maar we kunnen altijd een beroep doen op God en Hij biedt ons mogelijkheden aan, die wij zelf niet kunnen bedenken. We hopen in de komende tijd weer gewone diensten te kunnen draaien en we dienen een God, die onze gebeden verhoort.

Stel je hart open voor
God en laat je
inspireren.

Stel je hart open voor
de ander, luister, heb
lief, geef aandacht, de
ander heeft jou nodig
en jij hebt anderen
nodig.

Als harten verbonden
zijn, wort het leven
rijker.

IN DIT NUMMER

God laat niet in de steek	1
Een ongeloofelijk verhaal	2
De danseres	3
Eén grote familie	4
Toekomst	5
Gebed	5
Kerkdiensten	5

Een ongelofelijk verhaal.

Mag ik je een verhaal vertellen? Het gaat over een mens en ook over jou. Het begon allemaal in Israël. Waar dat ligt, vraag je? Nu, in ieder geval hier ver vandaan, over de oceaan. Het is een land met veel zon, waar het soms erg droog kan zijn, zodat het land in een woestijn verandert. Wat een woestijn is, vraag je mij? Een woestijn is een gebied, waar zoveel zon is, dat leven bijna niet mogelijk is.

Maar laat mij jou het verhaal vertellen. In die woestijn was een man, die mensen doopte. Nu vraag je mij weer, wat doop is? Bij een doop ga je door het water heen en dan kom je eruit als een ander mens.

De man die doopte heette Johannes. Hij was best een indrukwekkende persoonlijkheid, maar ook met een klein hart. Door hem veranderden mensen een beetje. Maar op een dag kwam er iemand de rivier ingestapt, die zoveel grootser dan hij was, dat Johannes zich klein voelde en eigenlijk door die ander gedoopt wilde worden. Echter deze mens zei: Doop mij nu maar! En bij die doop gebeurde iets groots: de hemel ging open en alles veranderde. De mens die uit het water kwam straalde zoveel uit, dat iedereen er warm van werd. Ieder die hem zag veranderde. Zieken werden beter. Wie de weg kwijt was zag op eens een doel. Wie verbitterd was, ontdekte de liefde. Wie bijna dood leek, stond weer op en begon een nieuw leven.

Het was een wonderlijke tijd en het leven leek goed, te goed haast. En toen waren er mensen, die een ander het goede niet gunden en zij maakten alles kapot, ook die man, die het leven zelf was. Van een levende boom maakten zij twee dikke balken, die zij kruislings op elkaar spijkerden. Daarna doorboorden ze de liefdevolle handen van die man en ook zijn voeten, zodat hij nergens meer heen kon gaan. Het leek het einde voor hem en voor de wereld. Wanneer dat was, vraag jij? O, heel lang geleden en tegelijk lijkt het of het gisteren gebeurde. Maar het is niet waar, dat hij nergens meer heen kon en het was niet het einde van alles. Het was juist het begin van een hele nieuwe tijd, een hele nieuwe wereld. En zelfs nu in deze tijd, duizenden jaren later, zijn er mensen, die soms even het gevoel hebben, dat die ene mens naast hen gaat, of hun de hand reikt, of hun tegemoet komt. Niet, dat zij hem altijd zo goed zien, maar zij voelen zijn aanwezigheid. En daarom richt ik mij tot jou, want dit verhaal is misschien ook jouw verhaal. Misschien heb jij hem ook ontmoet, of misschien heb jij een keer iets van zijn liefde ervaren en ben jij daardoor een ander mens geworden.

Al hebben zijn voeten gaten, omdat ze zijn doorboord, hij komt in alle landen van de wereld. Al hebben zijn handen ronde gaten, omdat ze zijn doorboord, hij schenkt zoveel liefde aan zoveel mensen. Misschien komt dat wel door die gaten in zijn handen, dat de liefde er zomaar uitstroomt.

Maar ieder die hem kent, ziet kleine of grote wonderen gebeuren. En het leven blijkt echt de moeite waard.

O, en nu wil jij weten, hoe die ene mens heet? Dat hoeft ik jou niet te vertellen, want als je hem kent, weet je over wie ik het heb. En als je hem niet kent, kom je hem misschien ooit tegen, juist als jouw leven onleefbaar lijkt als de woestijn. En dan zul je hem herkennen! Met hem verandert alles! Je kunt het zien.

Dankzij hem gebeuren er wonderlijke dingen: kinderen en mensen van verschillende rassen vergeten dat zij anders zijn en sluiten vriendschap. Als er iemand ziek is, zijn er zomaar vreemden, die bereid zijn om deze naar het ziekenhuis te brengen. In verschillende landen werken artsen van verschillende volken om mensen te helpen. En als er een kind ongelukkig is, of vast zit in een boom, dan is er vaak zomaar een vreemde om hem of haar eruit te halen. De hele wereld is veranderd juist door hem, want door hem geïnspireerd worden mensen anders, dragen zij zorg voor elkaar. De liefde die door de gaten van zijn handen naar hen toestroomde maakt hen in staat om veel liefde te geven. Zijn verhaal is nu ook ons verhaal en het kan ook jouw verhaal zijn, als jij je openstelt voor die liefde.

J.G.

De danseres!

Als klein meisje ging zij op ballet en dat vond zij fantastisch. En elk jaar wilde zij weer op ballet en gelukkig konden haar ouders dat zich veroorloven, dus jaar in, jaar uit ging zij naar ballet. En zij werd één van de besten op de balletschool en de balletjuffrouw geloofde in haar en sprak met haar moeder af, dat zij vaker dan 1 keer per week les zou krijgen en dat zij bij de voorstellingen van de balletschool een hoofdrol kreeg. Ze was niet de enige, die goed kon dansen. Er was ook nog een ander meisje, dat zelfs wat beter was. Maar zij danste met veel plezier en zij had als droom, dat zij balletdanseres zou worden en overall zou optreden, ook in andere landen.

Maar niet alles ging zoals zij wilde. Ze kon goed leren en ging naar de middelbare school, maar ze werd niet toegelaten tot de dansacademie. Het andere meisje van de dansschool was wel toegelaten en nu was zij van de dansschool de beste danseres. En toen ze een MBO -opleiding ging volgen in de grote stad, ging ze naar een andere dansschool, waarvan de danslerares vroeger beroepsdanseres was geweest en omdat ze een paar keer per week naar deze dansschool ging, werd ze ook daar de beste danseres.

Maar ze volgde ook een opleiding tot verpleegster en ze werd een goede verpleegster en ze hield erg veel van mensen en nog meer van kinderen. En toen ze in het ziekenhuis op de kinderafdeling werkte, nam ze soms ook haar danskleding en haar spietsen mee en een muziek box en dan gaf ze voor alle zieke kinderen op de kinderafdeling een leuke dansvoorstelling. Ze overtuigde zelfs haar danslerares om soms met een aantal van de leerlingen op de ziekenafdeling een sprookje te dansen en dan waren al die kleine patiëntjes zo blij. En de mensen van het ziekenhuis waren ook positief en ze kreeg bovendien toestemming om een keer een dansvoorstelling te geven voor de volwassen patiënten en natuurlijk kwamen ook een aantal personeelsleden kijken naar de voorstelling.

Maar hoe fijn dit allemaal ook was, ze had het gevoel, dat zij haar doel niet bereikt had en haar droom niet had vervuld. Ze wilde meer en ze wilde naar buitenland. Haar familie wilde haar graag dicht bij huis houden, maar zij verlangde ernaar om haar droom te vervullen. En toen zag ze in een tijdschrift, dat er een verpleegster werd gezocht in Latijns Amerika en dat was net iets voor haar. Ze solliciteerde en ze werd aangenomen en ze reisde met de boot naar haar nieuwe vaderland. En nu zou het gebeuren!

Maar eerst gebeurde er niets, tenminste niets bijzonders. Ze werkte in het ziekenhuis in een grote stad en ze was een lieve verpleegster. Maar ze trad niet op als danseres. Ze was eigenlijk wat teleurgesteld, want ze wist niet wat ze kon doen. Ze zag wel wat kinderen in haar buurt, die vlak bij haar woonden en die zo arm waren, dat zij niet op sport zaten of op welke leuke activiteit ook en dat bracht haar op een idee. Ze huurde een klein zaaltje af en begon daar balletlessen te geven. En ze liet de kinderen bijna niets betalen, want haar doelgroep waren juist de armste kinderen. Ze schreef naar Nederland en vroeg om balletkleding voor de kinderen die zij les gaf en de beide dansscholen waarop zij gezeten had en waar zij gestraald had als beste danseres, stuurden danskleding voor de kinderen op en hielden een inzameling, zodat zij ook dansschoentjes en spietsen voor de kinderen kon kopen.

Daarna begon zij met haar leerlingen soms dansvoorstellingen te geven en niet alleen in het zaaltje, maar soms ook gewoon in de open lucht en zo maakte zij meer kinderen enthousiast om dansles te nemen.

Ze ging ook naar de kerk en ze maakte ook dansen van Bijbelse verhalen en dan vroeg ze of ze met haar leerlingen in de kerk mocht optreden en dat werd een succes en nu traden ze met hun dansgroep in verschillende kerken in verschillende plaatsen op.

Bij het ziekenhuis hoorden zij van de dansoptredens van haar leerlingen en haar en nu mocht zij ook optreden bij de kinderafdeling en in de kerkdienst van het ziekenhuis. Ze hadden zo'n succes, dat zij zelfs door andere ziekenhuizen werden uitgenodigd. En zo vond zij de vervulling van haar leven. Ze hielp zieke mensen, maar ze toverde ook blijdschap op de gezichten van heel veel ongelukkige en zieke mensen en zo maakte zij haar droom waar.

Dat andere meisje, dat de beste was van haar eerste dansschool werd een hele beroemde danseres, die in vele theaters in Nederland mocht optreden in de hoofdrol. Maar zij bracht heel veel geluk aan vele arme kinderen, die dankzij haar leerden dansen, zij gaf op een speciale manier inhoud aan haar droom en al werd zij niet beroemd, zij gaf aan zieken en kinderen een beetje glans in het leven, waardoor zij hun problemen beter aankonden. En zij voelde zich daardoor volmaakt gelukkig.

J.G.

Eén grote familie!

Dagmar had een hele moeilijke jeugd gehad. Ze was als kind mishandeld, geslagen, geschopt en misbruikt en toen ze 16 jaar was, is ze weggevlucht uit huis naar de straat. Ze wilde liever geen dak boven haar hoofd meer hebben dan nog langer verdragen, wat zij tot nu toe had meegeemaakt. En daar op straat leerde zij de liefde kennen. Want daar was een dakloze vrouw, die haar wegwijs maakte in het leven op straat en die haar dagelijks wat te eten gaf van haar eigen bescheiden maal. Deze vrouw stond soms haar bed af in de nachtopvang, zodat zij tenminste in een bed kon slapen. Deze vrouw was als een moeder voor haar, maar dan als de moeder die zij nooit gehad had.

Deze jaren op straat waren haar betere jaren. ze ging zelfs op aanraden van die oudere vrouw weer naar school. Daarvoor waste zij zich dagelijks in de openbare toiletten. Ze wilde schoon naar school en de vrouw leerde haar alle truckjes om er toch netjes uit te zien. Op school ging het goed, ze haalde goede cijfers en kreeg de kans om naar een middelbare opleiding te gaan. Ze zocht een baan bij een supermarkt en nu kon ze werken en leren en zelfs een bescheiden kamer huren, die zij deelde met de oudere vrouw, die zo goed voor haar gezorgd had en voor wie zij nu wou zorgen.

Ze had grote plannen, ze wilde maatschappelijk werkster worden en allerlei kinderen helpen, die te weinig liefde kregen. Alleen liep alles anders dan zij had gedacht, Ze miste de zakelijkheid van andere maatschappelijke werkers en zij kon niet een ongelukkig kind weer terug naar huis sturen. Ze voelde zich verantwoordelijk voor de kinderen die op haar weg kwamen, ook voor kinderen op straat en ze vond het te weinig om alleen maar af en toe een gesprek met die kinderen te voeren en hen dan weer door te sturen naar een instantie die hen moest helpen.

Ze had niet een gevoel, dat er zo een goede oplossing voor hen zou komen en voor ze wist had ze al twee kinderen, die op straat woonden bij zich in huis genomen en ze probeerde de voogdij over hen te krijgen.

De volgende maand zag ze weer een kind dat haar nodig had en de maand daarop had ze te maken met twee kinderen die zo mishandeld werden, dat ze niets anders kon doen dan ook hen in huis nemen.

Bij het maatschappelijk werk waren ze niet tevreden over haar, want ze was niet zakelijk genoeg en kon geen afstand nemen. Dus ze kreeg ontslag. Wel was het maatschappelijk werk behulpzaam in het bemiddelen, als ze weer de nieuwe voogdij over een kind wilde hebben. Ze zat met een probleem, want ze moest wel werken om te verdienen om zo voor de kinderen te zorgen, maar de kinderen hadden ook thuis aandacht nodig en zij was zoveel uren per dag naar haar werk. Ze peinsde en piekerde. Maar waar een probleem is, komt meestal ook een oplossing.

Ze kwam de vrouw tegen met wie ze haar straatleven gedeeld had en die bood aan om bij haar te komen wonen en er voor de kinderen te zijn, als zij naar haar werk was en dat was een goede oplossing. Deze vrouw zorgde ook voor de was en ze kookte en ze leerde de grootste kinderen ook hoe ze koken konden, zodat ze samen voor de maaltijden zorgden.

Er kwamen meer kinderen bij en één huis en één oppasmoeder waren niet meer genoeg, want ze hadden nu de zorg voor twaalf kinderen en het waren allemaal kinderen die extra aandacht en extra liefde nodig hadden.

Ze overlegde met de andere vrouw, wat ze zouden doen en zo ontstond er een fantastisch plan. Ze zouden de gemeente om een aantal eenvoudige huizen vragen, die eigenlijk niet goed meer waren voor verhuur en die zouden zij opknappen samen met de kinderen. En dan zouden ze een paar dakloze vrouwen vragen om te helpen voor de kinderen te zorgen en over hen te moederen. En ze zouden een paar dakloze mannen vragen om te helpen de huizen op te knappen en bewoonbaar te maken in ruil voor eten en kleding.

Het werd een geweldig project. Een groot aantal daklozen kregen weer een doel in hun leven en de mannen, die aan de huizen gewerkt hadden, kregen later weer een baan in de bouw. En voor een aantal verwaarloosde kinderen waren er later veilige huizen om in te wonen.

Ze zetten een stichting op en er waren een heel aantal mensen, die deze stichting wel wilden steunen. Dagmar vergat nooit waar zij vandaan kwam en haar ervaringen uit het verleden betekenden een toekomst voor velen. En zij en de vrouwen en de kinderen leefden als één grote familie.

J.G.

TOEKOMST

Het ligt in mijn bedoeling om weer naar Nederland te vertrekken eind november en daardoor is de toekomst van onze gemeente onzeker. Er is wel iemand, die misschien bereid is om in de tijd daarna de diensten te leiden, maar ook dan zitten we met een probleem, want het gebouw, waar ik woon, is een huurhuis en als ik vertrek, dan komen daar andere huurders in en dan kunnen we daar geen kerkdiensten meer houden.

We hebben eigenlijk een dak op palen nodig om de diensten te kunnen voortzetten. We hebben wel wat financiële mogelijkheden, maar we zijn nog op zoek naar een plaats. Met Gods wil, heeft deze gemeente een toekomst en anders hebben in ieder geval alle leden een toekomst, want met God is er altijd een toekomst mogelijk.

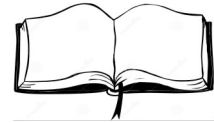
J.G.

GEBED

Lieve God,

Wij danken U,
dat U van ons houdt
en dat U onze gemeente zo gezegend heeft.
Wij danken U,
dat U in vele moeilijke tijden antwoord gaf.
Wij danken U voor de nieuwe dopelingen
en we danken U voor de hoop, die U geeft,
maar wij willen bidden voor de toekomst
van onze gemeente.
Als U wilt,
zult U ons een nieuwe plaats geven,
waar wij kunnen samenkomen
en dan zult U
onze gemeente doen groeien.
En als U andere plannen heeft,
dan zult U zijn
met al onze gemeenteleden
en alle opgedragen kinderen
en allen, die onze diensten hebben bezocht
en dan zult U hen laten groeien in het geloof.
Heer,
U was met ons
en U zult met ons Zijn.
Laat ons niet n de steek
en inspireer ieder
om te worden, hoe U dat heeft bedoeld.
Omring ons met Uw liefde.
AMEN.

KERKDIENTEN

De komende zondagen hebben wij gewoon dienst, natuurlijk volgens de corona-protocollen en iedereen wordt verzocht om niet te komen, als die griepverschijnselen zou hebben, maar we proberen weer wat gewone en bijzondere diensten te organiseren. De meeste diensten beginnen om 12.30 uur, tenzij anders vermeld.

We hopen nog een aantal bijzondere diensten te organiseren, want er zal een kind worden opgedragen en er zal zeker ook nog een doopdienst zijn, want enkele jongeren hebben aangegeven, dat zij gedoopt willen worden.

Tot in november houden we dienst en daarna zullen we bekijken wat de toekomst brengt, maar kom de komende zondagen vooral om de liefde te delen.

Zondag 12 september DIENST om 12.30 uur.

Bij deze dienst is een kinderopdracht en een optreden van een paar dansende kinderen

Zondag 19 september DIENST om 12.30 uur

Zondag 26 september DIENST om 12.30uur

Zondag 3 oktober DIENST om 12.30 uur

Zondag 10 oktober DOOPDIENST om 12.30 uur

Zondag 17 oktober DIENST om 12.30uur

Zondag 24 oktober DIENST om 12.30uur

Zondag 31 oktober AVONDMAALSDIENST

